

TORONYIRÁNY

XV. 23.

2021. június 6.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

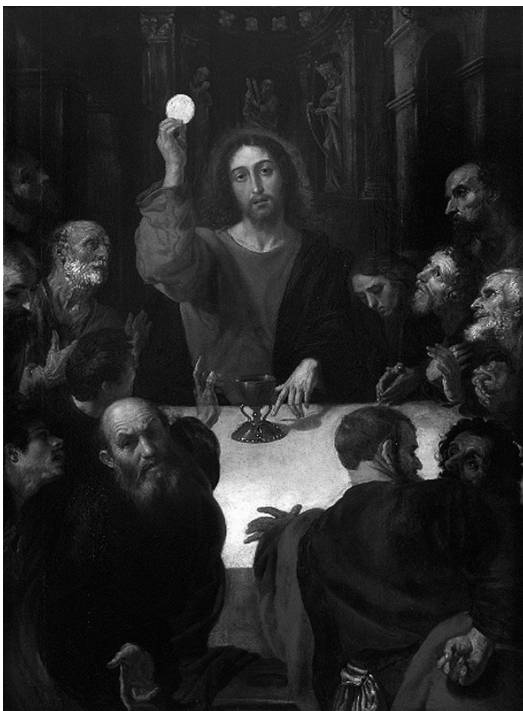
Krisztus Szent teste és vére Úrnapja

Június 11.

Jézus Szent szíve

Június 12.

Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja

Kérleljük meg, testvérek, Jézus Krisztust, az élet kenyerét és örvendezve mondjuk:

Boldog, aki országodban a Kenyérből eszik!

Krisztus, az új és örök szövetség főpapja, aki az Atyának tökéletes áldozatot mutattál be a kereszti oltárán,

- *taníts meg veled együtt bemutatni ezt az áldozatot!*

Krisztus, béke és igazságosság Királya, aki áldozatod jeléül a kenyeret és a bort rendelted,

- *részesíts minket is áldozatodból!*

Krisztus, a mennyi Atya igaz imádója, akinek tiszta áldozatát napkeletről napnyugtáig mindenütt bemutatja az Egyház,

- *egyesítsd titokzatos testedben mindazokat, akiket az egy Kenyérrel táplálsz!*

Krisztus, mennyből alászállott Kenyér, aki Egyházadat testeddel és véreddel élteted,

- *segíts, hogy ennek az ételnek az erejéből lankadatlanul haladjunk előre életünk útján!*

Krisztus, áldozati lakománk láthatatlan vendége, aki az ajtóban állsz, és kopogtatsz,

- *jöjj be hozzánk, hogy velünk egyél, mi meg veled!*

Az Imaórák Liturgiájából

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizáció: A házasságra készülőkért: Imádkozzunk a fiatalokért, akik keresztény közösségek támogatásával készülnek a házasságra, hogy növekedjenek a nagylelkű, hűséges és türelmes szeretetben.

A szentmise olvasmányai

- Kiv 24,3-8** A Mózes által vezetett választott nép szimbolikus jelek kíséretében szövetséget köt Istennel.
- Zsid 9,11-15** Jézus saját vérével pecsételte meg a végérvényes szövetséget Isten és ember között.
- Mk 14,12-16.22-26** Jézus az utolsó vacsorán a kenyérben és borban saját testét és vérének adja táplálékul az apostoloknak.

Az Oltáriszentség szerzése

Az utolsó vacsora leírásánál az evangelisták jelzik, hogy új szertartás kezdődött, mely az egyház istentiszteletének középpontjává vált. Alig harminc évvel később Pál apostol a Korintusi levélben a régi húsvéti vacsorát egyáltalán nem említi, hanem csak arról az új lakomáról beszél, amelyet Jézus szerzett. Az ő számára az már nem is régi húsvét volt, hanem „Jézus elárulatásának éjszakája” (1Kor 11,23). Lukács pedig az Apostolok Cselekedeteiben arra hivatkozik, hogy a jeruzsálemi keresztények kezdettől fogva „kitartottak a kenyértörésben és az imádságban” (2,42). A húsvéti vacsora a zsidóknál is vallási szertartás volt, hiszen azt ülték meg benne, hogy Isten kiszabadította őket az egyiptomi szolgaságból, és szövetséget kötött velük. Áldozati bárnyot fogyasztottak el, s az volt a hitük, hogy az áldozati eledel megszenteli őket. Jézus azért jött, hogy új és örök szövetséget hozzon létre Isten és ember között, s hogy megszentelésüket is véglegesen biztosítsa. Az örök szövetséget áldozatával hozta létre és szentelte meg, hiszen ott Istent az Atyát teljes engedelmességgel urunknak vallotta. Megszentelésünkre vonatkozólag pedig már előbb ígéretet tett: „Aki eszi testemet és issza véreimet, annak örök élete van” (Jn 6,54).

Az új szertartást Márk így írja le: Vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és ezekkel a szavakkal adta nekik: „Vegyétek, ez az én testem.” Azután fogta a kelyhet, hálát adott és így szólt: „Ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak.” Máté az áldozati jelleget jobban kihangsúlyozza: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára.” Lukács leírása hasonlít Páléhoz: „Ez az én testem, amelyet értetek adok.” „Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amelyet értetek ontok.” Ők már közlik a szertartás állandósításának parancsát is: „Ezt tegyétek az én emlékezetemre.”

Szent Pál nem hagy kétséget aziránt, hogy a szertartást az apostoli egyház kapcsolatba hozta Jézus kereszthalálával: „Valahányszor e kenyeret eszitek és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön” (1Kor 11,26).

Mind a négy leírásban közös a meggyőződés, hogy a kenyér és a bor Jézus áldozati teste, illetve vére. Máté a „sokakért” való feláldozást hangoztatja, Lukács és Pál ellenben az egyházi közösséget emlegetik: értetek adom, értetek ontom ki. Az eltérést az magyarázza, hogy a palesztinai zsidókeresztényeknél szükség volt a megváltás egyetemességének a hangoztatása, míg a pogányokból lett egyházak inkább azt tették magukévá, hogy ez az új közösség Jézus művét folytatja, az ő kegyelmeit osztogatja.

A szöveg tehát azt tükrözi, hogy Jézus az utolsó vacsorán misztikus módon elővételezte keresztáldozatát. A kenyeret természetfölötti módon átváltoztatta testévé, a bort véreivé. A jelképes szétválasztás jelezte a bekövetkező vérontást, vagyis a teljes feláldozást. Jézusnak megvolt a joga és a hatalma az elővételezésre. Ő kezdettől fogva benne élt az áldozat gondolatában. Az Atyának való önátadása maradéktalan volt, azért jelképekben bármikor realizálhatta. A kenyér és a bor tehát jelképezi az áldozatot, de ez a jelkép hatékony, azaz létre is hozza, megvalósítja, amit jelképez. A biztosíték Jézus abszolút kijelentése: ez az én testem, ez az én vérem. Vagyis amit a kezében tart, ha külsőleg kenyérnek és bornak tűnik is, ettől a pillanattól fogva természetfölötti módon az ő teste és vére. Ezért az egyház az Úr testének és véreinek vételéről beszél (Jn 6,54; 1Kor 11,27).

A kenyérben és a borban tehát végbemegy valamilyen változás, s ennek alapján igaz lesz Jézus szava: ez az én testem, ez az én vérem. Nem állíthatjuk, hogy ez a változás fizikai. Azt sem tudjuk, hogy végső fokon milyen az anyag fizikai összetétele. A jelenséget inkább a jelkép oldaláról kell megközelíteni. Az ajándék az anyagi értéken túl az ajándékozó személyt is képviseli és jelképezi. Minél nagyobb szeretettel adták, annál több benne a személyesség. Jézus ilyen ajándékot adott egyházának a kenyérben és a borban. Illetőleg azzal adta, hogy az ő áldozatát és megváltó szeretetét jelképezze és jelenvalóvá tegye. Istenemberi hatalmával megtehetette, hogy a jelképben megszűnjön a természetes rendeltetése, és egész lényege szerint őt hordozza. Ezért beszél a hagyományos egyházi tanítás a kenyér és a bor átlényegüléséről.

Az egyház a kenyér és a bor misztériumát az eukarisztia szóval jelölte. A szó eredetileg azt a hálaadást és áldást jelentette, amelyet Jézus a kenyértörésnél elmondott. A hívó számára ez a kenyér az élet kenyere lett (Jn 6,48), a kehely pedig az „áldás kelyhe” (1Kor 10,16). Jézus magát adja benne áldozatul és lelki táplálékul. Az utolsó vacsorán áldozati kifejezéseket használt: testének odaadásáról, véreinek a bűnökért való kiontásáról beszélt. Az egyház abban a meggyőződésben ünnepli az eukarisztiát, hogy abban Krisztus keresztáldozata - vérontás nélkül ugyan - de egész kegyelmi valóságában jelenné válik, azaz megújul. Nem ismétlődik, hanem az jelenik meg a kenyér és a bor színe alatt, s az egyházi közösségben, ami a Kálvárián végbement. Jézus maga hatalmazta fel apostolait és egyházát, hogy áldozatát így megújítsák. Ezzel teljesedett Malakiás jóváindulása, amely arról beszél, hogy a Messiás idejében napkeltétől napnyugtáig jó illatú áldozatot mutatnak be az Úr nevének (Mal 1,11). Azóta az egyház ezzel az eukarisztikus áldozattal áll az Atya elé. A misztikus test eggyé válik a fővel az áldozatban, kifejezi dicsőítését, háláját, engesztelését és kérését. A fővel való egyesülés az egymásközi kegyelmi kapcsolatot és a szeretet is növeli. Az eukarisztia ünneplése az egyház kegyelmi életének és eszkatológikus reményének is a kifejezése. Krisztus áldozatát hordozza, azért hivatalos az örök élet lakomájára is.

Gál Ferenc

A nevelés öröme (33.)

Az ember nevelésének művészete

39. A szexuális nevelés: hogyan beszéljünk róla a családban?

Az Úr is így tett: „Ember, oldd meg magad!”. Odaadta neki a földet, ezzel csökkentve egy kicsit a saját hatalmát, de nem hagyta magára az embert. Azt mondani, hogy „Olld meg magad”, nem jelent közömbösséget, elhanyagolást és szeretetlenséget - ellenkezőleg a személy iránti tiszteletet, a képességeibe vetett bizalmat, a fejlődésére való türelmes várakozást. Ez a lényege annak, hogy: „**Boldogok a szegények**”. Hányszor mutatjuk ki a gyermek felé a léte felett érzett örömünket, mondván: „Te vagy a legszebb dolog, amiben csak részünk van”?

Ha a gyermekeink ezt a „zenét” hallanák, lenne kedvük élni és tanulni. A gyermekeknek azért van problémája, mert az jár a fejében, hogy segítsen a szüleinek gondjaik megoldásában. (Hány nem is olyan kicsi gyermek alszik a szülői ágyban, mert megsejtették, hogy ezzel a tettükkel „megmentik” az anyát a férjével való kapcsolattól!)

Jegyezzük meg, hogy amikor szexualitásról beszélünk, a személyiség minden szintjéről beszélünk. A jó szexuális kapcsolat kialakítása nem pusztán „hálózobai testmozgást” jelent, hanem a házastársi kapcsolatban a jó kommunikáció kialakítását is.

A gyermekek egyszer attól szenvednek, hogy a szülők között nincs egyetértés, máskor meg azért, mert a szülők elválnak. Mindenesetre mindig attól szenvednek, ha a pár nem éli jól a párkapcsolatát, és később a családban elsajátított forgatókönyvet ismétlik meg.

A szexuális szféra egyesíti az érzelmi életet és az „én” dinamikáját; e két út kereszteződésénél áll a nagy rejtély. A jövő a múlttól függ, a múlt kiszámítása, de mindent ki lehet javítani, amikor a szexuális energia lehetővé teszi a lendületet, az erőfeszítést.

Ki ejtette az első sebet a gyermekben?

Egy anya, aki nem tud szeretni.

Egy apa, aki alkalmatlannak bizonyult arra a feladatára, hogy férfi legyen.

Véssük emlékezetünkbe, hogy meg lehet gyógyulni anélkül, hogy pszichológushoz menne az illető, ha változik a környezet, a szülők cselekvésmódja és a képességük a szeretetre.

40. A vallásos nevelés módjai és lényege

Mi a vallásos gondolkodás, és milyen gyökerekből fakad?

Mindenfajta gondolkodás:

Gondolkodás valakiről = Én gondolok

(szubjektív terület)

Gondolkodás valakivel = Veled gondolom

(a párbeszéd területe)

Gondolkodás valamiről = Ezt gondolom

(az objektív terület)

A személyben a lényeg, hogy természetesen nyitott:

- A világ és a dolgok felé = Én - az
- A hasonlóak felé = Én - Te

(Ez a két kiindulási pont)

A gondolat tehát ahhoz a fényhez hasonlít, ami annak világít, aki keresi az igazság felé tartó utat, azért a kutatás tárgya nem az „én”. Lehet mondani, hogy: „Akarom”, de ugyanilyen értelemben nem lehet mondani, hogy: „Gondolom”. Ha pontosabb akarok lenni, akkor így kellene fogalmaznom: „Én vagyok az, akiben a gondolkodás azt gondolja: ez a reflexió.”

A gondolkodás tehát hallgató magatartás abban az értelemben, hogy valaki odafigyel arra, hogy begyűjtse a saját gondolatainak a gyümölcsseit.

A vallásos gondolkodás abból a meggyőződésből fakad, hogy éppen az igazságnak a kutatása miatt az ember értékebb, mint egy veréb. Az ember méltósága a kérdés képességében rejlik.

A kérés lényege nem a HATALOMBAN, az erőben van, hanem azok az értékek igazolják, melyekről az Írás azt mondja, hogy „nem rágja moly és nem marja rozsdá” (Mt 6,20). Akkor kérünk, amikor szegénynek érezzük magunkat, és ahhoz fordulunk, aki bizalmat nyújt nekünk. Ekkor nem valamiben hiszünk (lehetek kitűnő teológus is akár hit nélkül), hanem Valakiben, akinek a kezébe helyezzük a sorsunkat abban a szilárd meggyőződésben, hogy nem fog magunkra hagyni.

A hit, mint a hűség a bizalomban előbbre való, mint a tudás. Emiatt a gyermekek természetükből fakadóan vallásosak. A szülei karjában egyetlen gyermekben sem merül fel a kétely, hogy leeshet, mert biztonságban érzi magát. A bizalom nem irracionális, sőt gondolkodásra ösztönöz. De az életben sok „TE” -vel találkozunk, és egyszer elérkezik a csalódás, a megcsalt bizalom, a viszonzatlan barátság pillanata; maga a halál is elveszi a másikat a kapcsolatból.

A vallásos párbeszédben viszont egy olyan „TE” fedezhető fel, aki nem okoz csalódást, és ha mindig Rajta tartom a szememet, túlláthatok az egyes embereken, mert felismerem, és Benne élöként újra megtalálom őket. Isten testet öltött Jézusban, aki meghalt értünk, kiárasztja a Szentlelket, hogy velünk vándoroljon. Isten tehát egy ESZME, ami IGÉVÉ lett, ami CSELEKVÉSSEN jelenik meg. Így már érthetővé válik, hogy az élet lényegében a Szeretet ragaszkodó és hűséges felkínálása, ami türelmesen vár választ. A válasz környezete az együttérés. Csak amikor elkezdek valakivel gondolkodni, akkortól van igazán valami, amin gondolkodom. A másik velem beszél, nem pedig hozzám. Velem beszélni az azt jelenti, hogy elhelyezem magam abban a szabadságban, hogy elfogadom vagy sem a tanúságtételt.

A tudomány nyelvén szólva a kapcsolat az uralmon, a birtokláson alapul, de a vallásos nyelvezetben soha nem jutunk el a birtoklásig, mert az Isten ezzel egyidejűleg rejtve marad, de nem foglya a mi fogalmainknak. Isten és az én között mindig szakadék van:

Isten	Én
Ő a válasz a kérdésekre:	
Ki vagyok?	(a valahová tartozás kutatása)
Honnan jövök?	(az eredet keresése)
Mi nincs?	(mi hiányzik nekem?)

Ebből a hiányból fakad az Isten iránti vágy. Ő a párbeszédet folytató Lény.

Az Atya (a csend) és a Fiú (az Ige) között születik a Találkozás (a Szentlélek): ez a Szentháromság párbeszéde.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Üdvösséges áldozat

Léige-ben, a dombon álló gótikus szentély háttérében egy szerény pápa-szobor húzódik meg. Az eső szakadt, s az autóbusszról kiszállóknak ott, akkor más menedékhelyük nem is lehetett volna. Köztük téblábolva, már a szerény ívek alatt villant agyamba, amit hajdan egy porosz hadnagy - a maga szakszókincsével - a kölni csodáról mondott: „Welch' schneidiges Lokal.” A schneidig jelenthet találót, áthatót, vágót, csípőst; nos, választhat az olvasó, melyik az illendő ezúttal, de ha belegondolunk, hogy a szó tartalmi szférájában ott van az odaadás, az elszántság is, aligha mondhatjuk, hogy a maga módján illetlen lett volna ez a katona.

A zuhogó esőben a város dombján a pápa-szobornál álltam meg először, s az iménti gondolatsor folytatásában Aquinói Szent Tamáshoz kapcsolom a képzeletem. A pápa IV. Orbán volt, a belga „scheidig Lokal” meg a hely, ahol a XIII. században először ünnepelték fénytel az Úr Testének napját. Ha már odaadásról, elszántságról meg áthatóról szótunk, ebben a két emberben igazán megvolt, ha az utolsó vacsora kenyéréről kellett írni, rendelkezni, elmélkedni – esetleg vitatkozni. Az a Hold-pillanat, amikor a lüttichi apáca: Julianna meglátta, hogy a teli fénykorongból hiányzik egy darab, és benső sugallatra kimondta: az Oltárszentség ünnepének hiánya ez az egyházi év rendjének sorából, s egyedül tán a városka papja vette komolyan az üzenetet: Jakab, aki miután pápa lett, hivatva az annyit utazgató Tamást, a domonkos tudóst, írjon zsolozsmát, himnuszokat a kereszténység Centrumáról: az Eucharisztia! A kolduló barát ekkor már az pápai udvar „vendége volt”, ügy-képviselő tárgyalófél a görög császárral folytatott egység-törekvés tárgyalásokon. Ismert tények birtokában, kalendáriumi leírásokból is az a különös érzés járja át a hittel közeledőt, hogy Tamás filozófus értelméből-érzéseiből kiszakadt himnusz- és imádság-sorok az Úr Testéről az odaadás gyermek-pillanatai által lesznek igazán áthatóak, sőt: vágóak, amely szó nem elhatárolót jelent, hanem tisztázást a világ különös rendjében. 1264-et írhattak, amikor az aquinói grófok sarja, akkor már „világot járt” lángelme” - miként valamennyi művét, az oltárszentségi körmeneti énekeket a legérthetőbb szavakkal zengedezte az Egyháznak a római éjszakában: „Verbum supernum prodiens... Isten igéje földre szállt. / Bár Atyja jobbán megmaradt, / S művének adta át magát, / Jövé az életalkonyat.”

Orbán pápának különb köszöntést - köszönetet nem mondhattam volna, mint a tamási himnusz folytatását, a mi Liszt Ferencünktől is megzenésített sorokat: „O salutaris hostia... Ó üdvösséges áldozat, / Ki eget nyit szédű elött: / ellenség hoz reánk hadat, / Küldj segítséget, adj, erőt!”

A gyermek veszélyeztetettségéé is ez a hang: a strófa-szerző addig összefoglalható harcaié, amely belső és nem külső „ellent” jelentett: egyházi - tudós kollégák torzalkodásai ellen a párizsi egyetemen. A gyermekség lelke Tamásnak adatott; őszinteség, alázat és csorbíthatatlan hit járta át értelmét, tagjait, amit ő úgy fogalmazott meg, hogy az ember erényéhez elengedhetetlen a teljes átadás a szellemi részben ugyanúgy, miként a testben: „A test önként induljon az erény szolgálatára.”

Bevallom, a másik körmeneti ének sem maradhatott el - néhányan el is énekeltek diszkrétan a félhomályban latinul, ahogyan tanultuk templomi szertartásokon, litániákon, s amelyet keresztény műveltségünk szerves részének tekinthetünk még falusi templomok áhítat-csöndjében is, amikor megszólalt az orgona és a fejkendős asszonyok szívvel rákezdték: „Tantum ergo sacramentum...” Hogy nem értették? Bizonyára, de átjárta őket - áthatotta a szellemisége, amely ma sem veszít „presztizséből”, ha valahol (latinul!) helyet kap a hófehér Kenyér előtt. Nekem Babits fordítása jelzi, mit rejtenek nyelvünkön a sorok: „Azért kell e nagy szentséget / leborulva áldani / és a régi Szövetséget / új rítussal váltani: / pótolják a rest érzéket / a merész hit szárnyait!”

Ez Aquinói Szent Tamásnak a Szent Centrumról szerzett éneke. Így kiragadva a környezetéből az azért szót, lehet a folytonos keresésre felszólítás annak, aki úgy érzi: egészen közel jár „ama végső vacsora” titkához.

† Tóth Sándor

hírek információk

Az országban harmadikként, május 26-án megalakult a Csongrád-Csanád Megyei Bűnmegelőzési Tanács az ÁGOTA Kulturális és Közösségi Központban. A szervezet elnöke Hatala József, a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács elnöke, társelnöke Juhász Tünde kormány megbízott és Kiss-Rigó László püspök lett. A tanács legfontosabb feladatai közé tartozik a gyermekvédelem, az áldozattá válás megelőzése, az áldozatok segítése, valamint a bűnisméltés megakadályozása. A szervezethez számos intézmény csatlakozott - többek között - a Csongrád-Csanád Megyei Rendőr-főkapitányság, a megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság, valamint a Kormányhivatal.

Úrnapján, azaz ma családi napot szervez a szeged-tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia közössége. A rendezvény 9 órakor úrnapj sátordíszítéssel kezdődik, a 10 órai szabadtéri ünnepi szentmisét a körmenet követi. A közös ebéd után közösségépítő játékok színesítik a programot, majd 15 órakor zenés áhítatot tartanak a templomban. A családi nap 16 órakor zárul.

A belvárosi plébánia közössége június 11-ig minden nap 17 órától kilencedet imádkozik Jézus Szent Szívének tiszteletére a Dóm szentségi kápolnájában.

Lukács Sándor, Kossuth- és Jászai Mari-díjas színész, költő, érdemes és kiváló művész Az *elűzött álom* című irodalmi estjével kezdődik a Dóm Művészeti Szalon 2021 tavasz/nyár évadja. A június 11-én, pénteken 17 és 19 órakor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban kezdődő előadásokra a korábban megváltott bérletek is érvényesek. A 17 órától látható műsorra korlátozott számban még kapható jegy, melynek ára 3.500,-Ft. Belépők válthatók a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között. Az intézmény további programjairól az info@szegedidom.com vagy a +36-20/220-7227-es telefonszámon tájékozódhatnak a látogatók.

1921. március 26-án a szegedi Szent Rókus templomban P. Bús Jakab jezsuita szerzetes kezdeményezésére felajánlották Szegedet - a nagyobb vidéki városok közül elsőként - Jézus Szentséges Szívének, melyet később többször megújítottak. A 100 éves évforduló alkalmából június 11-én, pénteken a 18 órakor kezdődő szentmisén ünnepélyes keretek között ismét megújítják ezt a felajánlást.

A Liget Társulat előadásában megújult koreográfiával, modern zenei alappal, valamint új szereplőkkel látható június 12-én, szombaton 20 órától a Godspell musical. A darab igazi Broadway-klasszikus, a fiatalok istenkereső játéka. Irodalmi alapja Máté és Lukács evangéliuma, zenei ihletője pedig - ahogy a cím is utal rá - az afroamerikai egyházi muzsika. A mű Jézus és Júdás konfliktusát állítja középpontba, az ő harcuk kényszeríti erkölcsi állásfoglalásra a tanítványokat. John-Michael Tebelak - Stephen Schwartz zenés passiójátékát a Tisza Teátrumban (Felső-Tisza part, Horthy csónakház) ingyenesen nézheti meg a közönség.

Június 13-án, jövő vasárnap 17 órakor ünnepélyes szentmise keretében Kiss-Rigó László püspök megáldja Pusztaszeren a közelmúltban elkészült új Szentháromság templomot, mely a Szeged-Csanádi Egyházmegye mintegy 130 millió forintos beruházásában épült a Magyar Kormány támogatásával.

Napkeltétől napnyugtáig című előadással kezdődik a Dómkerti Zenés Esték című programsorozat. A Filharmónia Magyarország és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében megvalósuló koncertsorozatot június 17-én, csütörtökön 19 órakor a Kodály Vonósnyegyes műsora nyitja a Püspökség udvarán (Aradi vértanúk tere 2., bejárat az Apáthy utca felől). Esőhelyszín a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terme. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36 62 425 260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

Megkezdődött a kiskundorozsmai Keresztelő Szent János templom felújítása. A magyar templomfelújítási program keretében a Magyar Kormány a Szeged-Csanádi Egyházmegye részére összesen 700 millió forintos támogatást nyújtott, melyből 15 millió forintot a dorozsmai templom homlokzatának helyreállítására és festésére fordít. A neo-klasszicista stílusban épült templom tornya már korábban elkészült, így a jelenlegi munkálatok során az épület többi, külső részének javítása történik.

Másodszor szervezett véradást a napokban az Ágota Alapítvány és az Országos Vérellátó Szolgálat. Az eseményre többek között a Közép-magyarországi, az Észak-magyarországi igazgatóságok, valamint Csongrád-Csanád megye területéről érkeztek munkatársak, nevelőszülők és divízióvezetők.

A SZEGEPI szervezésében második alkalommal tartottak pedagógiai konferenciát és módszertani napokat a kárpát-medencei magyar pedagógusoknak. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete az EMET-tel konzorciumban 2019 óta valósítja meg a „Járd végig!” programot, melynek keretében a magyarság határokon túli kapcsolatainak erősítését célozva két év alatt ezernél több külföldi magyar pedagógust fogadnak. A június 3-4-én megtartott konferencián és műhelyfoglalkozásokon mintegy 200 fő vett részt. A plenáris ülésen Kozma Gábor főigazgató, rektor és Plesovszkiné Ujfaluczki Judit tankerületi igazgató nyitó gondolatai után előadást tartott Gloviczki Zoltán, az Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora, K. Nagy Emese, az Eszterházy Károly Egyetem dékánja, Chrappán Magdolna, a Debreceni Egyetem docense, Mező Ferenc, az Eszterházy Károly Egyetem docense, Simon Nóra, a Békéscsabai Pedagógiai Oktatási Központ fősztályvezetője és Lestény Erzsébet, a GFE Továbbképzési Iroda vezetője. A műhelyfoglalkozásokat az egyházmegye szarvasi Gyakorlóintézményének pedagógusai vezették.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tagjai a testület nyári rendes ülésének második napján, június 2-án a reggeli szentmise keretében emlékeztek meg a COVID-19 járványban elhunyt papokról és szerzetesekről, valamint az egészségügyi dolgozókról és mindazokról, akik az élet bármely területén a járvány leküzdéséért dolgoznak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.